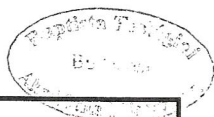

THEOLOGIAI SZEMLE

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSÁNAK FOLYÓIRATA

ALAPÍTVÁ 1925

A TARTALOMBÓL

A Krisztus feltámasztása – döntő fordulat

Előadások az iszlámról

Pál apostol nyomában

Teológiai fordulat az ökumenikus
gondolkodásban?

A reformátori és az ébredési teológia
közti feszültség

X Transzcendentális Meditáció

Protestáns prédikátorok Rákóczi
szabadságharca idején

Az Országos Protestáns napok
programjából

Vallások egy jobb gazdasági rendért

Ülésezett az EVT KB

A protestáns egyházak és az Európai Unió

Könyvszemle

Hírek

ÚJ FOLYAM (XL)

1997
1

Az EVT Központi Bizottságának 1996. évi üléséről

Dr. Almási Mihály 1945-ben született Kiskunhalason. Kecskeméten érettségizett. 1969-ben szerzett lelkészi diplomát a Baptista Teológiai Akadémián Budapesten. 1976-ban újabb teológiai diplomát szerzett Debrecenben, a Református Teológiai Akadémián. Ugyanitt doktorált 1981-ben. Tanulmányokat folytatott Svájcban és Amerikában. 1976 óta rendszeresen publikál. Amerikában, ahol négy évet töltött (1982-1986), négy tanulmánya jelent meg. A Baptista Egyház Országos Választó Közgyűlése 1996 áprilisában az egyház elnökévé választotta. Az Egyházak Világtanácsának Központi Bizottsága elfogadta dr. Almási Mihályt rendes tagként, aki dr. Viczián János helyét vette át a testületben a Magyarországi Baptista Egyház és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa képviselőjeként és így tagja lett a Világtanács Végrehajtó Bizottságának. Dr. Almási Mihálynak az EVT Központi Bizottsága 1996. szeptember 12-20 között tartott évi üléséről szóló beszámolóját olvashatjuk először az alábbiakban, majd a főtitkárnak Konrad Raisernek részletes, a tagegyházakhoz küldött levelét ugyanerről. (Szerk.)

1996. szeptember 12. és 20. között Genfben került megrendezésre az Egyházak Világtanácsa Központi Bizottságának XLVII. ülése. A munkaiülések sorát a főtitkár beszámolója és annak megvitatása vezette be, a későbbiekben pedig kiemelt témaként az ekkleziológia, az etika az AIDS és az Egyházak Világtanácsa jövőjének kérdése szerepelt a homloktérben. A konferencia programjában sor került az új tagegyházak felvételére, területi megbeszélésekre és az albizottsági tárgyalásokra.

A Központi Bizottság az Egyházak Világtanácsa tagegyházainak jövőben növekvő egysége, közös látása és összhangja érdekében a következő deklarációt adta ki:

Ekkleziológiai és etikai ülésén a Központi Bizottság egységesen megállapította, hogy az egyház egysége nem önmagában való cél, Isten dicsőségére keressük és akarjuk az egységet, mert az egyház arra hivatott, hogy Isten megbékéltető célkitűzésének jele és hordozója legyen az emberek között, és mert az egység hiánya gátolja az egyház bizonyágtételét, misszióját és szolgálatát a világban. Az élet nyomasztó viharaival szembeni együttes cselekvésben az egyházak táplálják a közöttük meglévő koinoiát.

Új teológiai és etikai nézőpontokra van szükség az ekkleziológia és az etika kapcsolatában.

Felvetődnek a következő kérdések:

Mi az etikai következménye és jelentősége az egyházak közötti erősödő közösségnek?

Mit jelent az egyházak közös etikai gondolkodása és cselekvése a közöttük létező koinonia vonatkozásában?

Mi a következménye a helyi ökumenikus etikai elkötelezettségnek globálisan, a keresztyén közösségre nézve?

A fenti kérdésekkel kapcsolatban szükségképpen meg kell látnunk azt, hogy egyrészt a bibliai alapú, Isten áldását elnyerni kívánó és effektív, egyházak közötti együttműködéshez mihamarabb elméleti válaszokat kell adnunk, azonban igazán kikristályosodott, letisztult és

működő gyakorlati válaszokat az Úr által adott jövőbeni ökumenikus folyamatok fognak hozni.

Az immáron minden kontinensen jelen lévő HIV/AIDS vírus hozzávetőlegesen 20 millió embert fertőzött meg, és megbecsülhetően 6000 új fertőződéssel kell számolnunk naponta. Legjellemzőbben a legproduktívabb korcsoport tagjai megbetegedését és halálát okozza, jelentősen meghatározva ezzel a családok a kis- és nagyközösségek jövőjét, ugyanakkor szigorúan korlátozza az e betegségben szenvedőkről gondot viselők előtt nyitva álló lehetőségeket.

Az AIDS-krízis erőteljes kihívást jelent arra, hogy tettekben és igazságban megnyilvánuló egyház legyünk, gyógyító közösség. Szükséges, hogy részt vállaljunk a fertőzés megelőzését célzó oktatási, felvilágosító és szerteszolgáló, valamint a visszaszorítást célzó, rövid- és hosszú távú hatásaival foglalkozó emberi jogi, lelkipásztori, teológiai, egészségügyi kérdések megválaszolását célzó erőfeszítésekben.

A Központi Bizottság megerősítette, hogy a diakónia, a mártíria és a koinonia az egyház missziójának immánensen központi kérdései, melyek az igazságosság, a szolidaritás gyakorlati lépései, a kapcsolatépítés és a tanácsadás elősegítésén keresztül valósulhatnak meg.

Válaszképpen arra a drámai helyzetre, amelyben gyermekek milliói élnek szerte a világon, a KB felhívta a tagegyházakat és a kapcsolódó szervezeteket, hogy folytatólagosan mobilizálják humán, morális és anyagi erőforrásaikat a gyermekek életének és integritásának oltalmazására.

A Bizottság fel fogja kérni a tagegyházakat, hogy az 1998. szeptember 20-i vasárnapot az Újbóli Odaszánás Napjaként jelöljék meg az Egyházak Világtanácsa 50. évfordulója alkalmából tartandó világméretű ünnep kapcsán.

Az ülésen kifejeződött az az akarat, hogy mind a Bizottság, mind a tagegyházak biblikus alapokon újuljanak meg.

Dr. Almási Mihály